

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Premittit[ur] diuisio vtilis ca. ij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

Gressa ois multi

tudo obiuit iuxta syba moisi mente promptissima quicquid p̄cio s̄ius habuit, et cū tāta copia q̄ cōpulsi sūt artifices voce p̄conis clamare: ne q̄s q̄s ultra offerret. Fecerūtq; bezeleel et oliaab cuncta q̄ sibi fuerat: et sicut fuerat impata, Et fīm Iosephum Om̄e t̄ps ad op̄ faciendum trāsijt in mensib; xvij, Om̄e aurū qđ expensum est in ope sanctuarij, xxvij, talētorū fuit, et, dcc, xxx, sicloz ad pōd̄ sanctuarij Fuerūt p̄terea, c, talēta argēti: et q̄bo p̄state sūt, c, bases sanctuarij De mille āt, dcc, lxxv facta sūt capita coluſ De genere aaron eſ innarū: q̄ etiā vestite rānt ānas et caiphas erant argento, Eris et alij q̄ p̄nū clauerūt quoq; oblata sunt ta chīm reū ēē mortis, lēra, lxvii, mil, et, cccc, et effuderūt eius san sieli. Obtulerūt autē guinē ad basim alta a, xx, ānis et sup̄, dciij mil, et, d, l. Iḡis mens se primo secundi an̄s p̄it p̄phetam perire sis erexit Moyses tabernaculū, operūtq; nubes tabernaculū: cū lux serena esset: nō p̄cellosa sed lucida. nō tñ p̄ quā trāslaret aspectus: sed q̄lem decebat p̄sentiam dei. Et ad nebule elevationez illi deinceps mouerūt castra: et ad depositionez deposituerūt, et dum stabat sup̄ tabernaculū: et ipsi stabant, eratq; ignis in nocte,

Historia leuitici.
Premittit diuissio utilis
De holocausto et mō offerendi
De sacrificijs pacifictis et salutarib;
De oblatione inanimatoz
De hostia p̄ peccato
Pro peccato sacerdotis
Pro peccato synagoge
Pro peccato principis
Pro peccato anime
De igne lugl et electioe cinerū
De elu adipis et sanguinis phibito
De p̄secratioe sumi sacerdoti et mōz, ca, xviij
De potestate offerendi cis data et accipiendo
partes suas
De prima oblatione sacerdotū, et de igne das
to de sublimi
De morte nadab et abind,

Capitulū, i.
ca, ii.
ca, iii.
ca, viii.
ca, v.
ca, vii.
ca, viii.
ca, ix.
ca, x.
ca, xi.
ca, xii.
ca, xiii.
ca, xv.
ca, xvi.

De discretōe ciborum	ca, xvij
De purificatioe puerpere	ca, xvij
De cognitōe lepraz	ca, xii
De purificatioe leprosi	ca, xii
De viro spermatico et muliere emorrossa,	ca, xii
capitulū,	ca, xii
De vitula rufa et bīrco apompelo et de cine-	ca, xii
rībus aspersonis	ca, xii
De purificatioe immundoꝝ	ca, xii
De psons exclusis a m̄rimonio	ca, xii
Catalogus quorundā p̄ceptoz	ca, xii
De trib⁹ generib⁹ panum	ca, xxi
De sanctimonta sacerdotū	ca, xxvij
De pena blasphemij	ca, xxvij
De talione legis	ca, xxvij
De obseruancia tubileſ,	ca, xxvij
De benedictioib⁹ et maledictioib⁹	ca, xxvij
De decimis et votulis	ca, xxvij
Historia leuitici	
Capitulū pm̄i,	

Ertia Distin

cō historie quā sc̄p̄lit
moyses grece ḏr leuitic⁹
qđ de electioe et m̄isterio
leuitaz agit, latine offer-
tor⁹ vel sacrificati⁹, qđ
de sacrificijs et de hīs q̄ offerebantur ex lege
tractat, Hebraice vero vagetra, qđ sonat m̄i-
steriales, Vocavit at̄ moyses more hebreo
oz q̄ a principijs libroꝝ nominat eos: sicut
nos officia missar⁹ et enagelia, vīc̄ cū dicim⁹
dūca q̄ cantatur. Populus sion, vel legi,
Erūt signa in sole et luna, Inchoatur aut̄ sic
liber iste, Vocabūt at̄
moysen et locutus est Moyses hūc libriꝝ
et dīs de tabernacuſ et duos p̄cedentes et
lo federis dīces, Ho duos p̄sequentes cō-
mo qui obtulerit ho posuit, sed eos sicut
stū si fuerit holocauſ nūc sunt distineti nō
stū, et de armētis mas distinxit, imo cū ipse
sculum offeret, Pro p̄posuit et eos, totū
aut̄ habet in hebreo opus qualit̄ in vnuꝝ
ya, qđ em̄ sonat, et te corp⁹ et volumen rei
tra vocavit, degit Eldras vero q̄
dīc⁹ est velox scriba
et q̄ totā bibliothecā a babylonij cōbustaz
reparavit, Et op̄ in q̄ngz p̄tīoēs diuissio utilis,
Premittitur diuissio utilis,
Capitulum, II,

Levitici

Dividendus de

a doctrina et traditione sacrificiorum quae sequuntur, quodam plibanda sunt in hunc modum. Quinque consideranda sunt h. Sacrificia quae deo offeruntur, proponere a quibus offeruntur, tempora quae offeruntur, loca ubi offeruntur, caule per quibus offeruntur. Triplex autem eorum que offerebatur rite occurrit discretio. Aut enim erat oblationis de animalibus et sacrificium dicebat, nec ante viii. die nativitatis poterat offerri; nec eadem die mater et fetus eius. Aut de siccata materia, et similia, pane, thure, et proprie dicebat oblationem vel libatio dicebat, licet his nominibus scriptura quinq[ue] indifferenter utat. Personae vero offerentur due, anima vel synagoga. Animam vero alia sacerdos, alia princeps alia puata, de quibus suis locis dicebat, sicut de locis et temporibus suo loco. Causaz quoque triplices erat differentia. Offerebant enim quandoque necessario, quinque sponte, quinque casu. Nec esset auct vel ex voto, vel ex precepto. Sane ex precepto offerebant primitias frumentorum, vnuarum, fructuum. Decimas quoque eorundem et insuas per animalium. Primum mogenita quoque animalium et liberorum.

Oblationes etiam trium solennitatum tamen in hunc modum. Nam et fermentum autem et fermentum non offerebant domino, tamen primitie eorum tempore suis offerebant sacerdoti. sed nisi ex eis super altare ponebatur. Comuniter autem a nullo sacrificio sat deesse debebat, et id dicebat si federis, quod non erat fas hoc transgredi. Porro fumus ordinem libri a sacrificiis inchoandum est.

De holocaustis et modo offerendi.

Capitulum. III.

Sacrificiorum alia

f holocausta, alia sacrificia. Et primo de holocaustis videamus. Holocausta dicebant illa sacrificia quae tota incen-

debanter. Holon enim totum, cauma incendiū dicitur. Siebat autem tamen in tribu, armatis scilicet et pecudibus, sed tamen in tortura et columba. De armatis et pecudibus sic offerebatur tamen masculus annulus. scilicet vii anni circa, super annum non. Tamen quinq[ue] ostia agnus: quinq[ue] aries appellatur. Bos enim supra annum poterat offerri, ut ait Iosephus. Erat quod immaculatus, quod non de macula yelleris sed corporis intelligentia est. Non debilitate, aut fracto membro, aut papulas habens, aut scabie, aut cecum et hemoroides. Offerebaturque primo sacerdoti ad ostium atrij: ut videret si idoneum. Papula est oris innocentia esset ad offerendum firmitas, que gallice postea ad ostium tam dicitur lampast, bernaculi offerebatur.

dicitur manuum impositionem super caput: lotis prius manibus: quod propter mare sacerdotum erat in atrio duo maria, unum virorum: et alterum mulierum.

Tamen et a loco offerendi ab hebreis hostia dicebatur. Heteriles autem hostibus vincendis

hostiam, et a victimis hostibus victimam consueverant appellare. Victimam vero hebrei a victimo

macto vocari.

Hostibus a domitis hostia nomen habet

domitis posuit pro

ad altare holocaustum demandis metris necessitate,

longe imolabat ea coram domino ad latus altaris et in aspectu sanctorum, fundebatur sanguinem et circa crepidinem altaris in circuitu. Hebreus habet pariterem

Josephus limbis forte labium superemans detractaque pelle hostie quae erat sacerdotis artus in frusta conclusus debat, quibus lotis cum

capite pedibus et intestinis adolebat oia super altare in holocaustum et odor suauem

domini. Non est credens dum quod in nitore seu odore carnium deles

Quedam hostia immolabatur a sacerdote qui erat aliquantulum magna, cuius sanguis effundebatur ad crepidinem altaris. Alia hostia quae maior erat

occidebatur: ita quod sanguine eius aspergebatur sacerdos parietes ipsius altaris. Erat autem

hostia maria que sacrificabatur, cuius sanguis effundebatur ab

b

